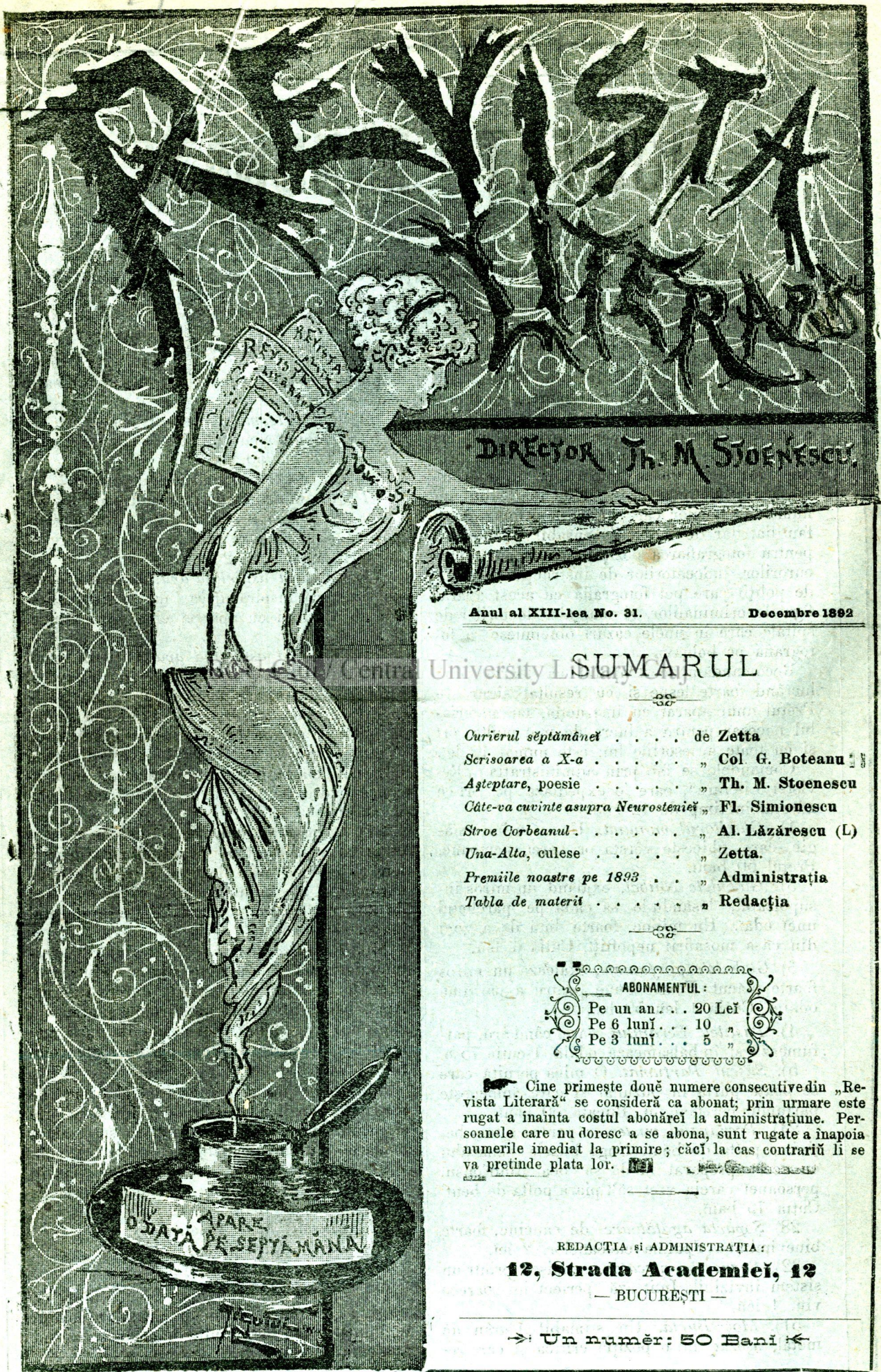

DIRECTOR TH. M. STOENESCU.

Anul al XIII-lea No. 31.

Decembre 1892

SUMARUL

Curierul săptămânii	de Zetta
Scrisoarea a X-a	Col. G. Boteanu
Așteptare, poezie	Th. M. Stoenescu
Câte-va cuvinte asupra Neurosteniei	Fl. Simionescu
Stroe Corbeanul	Al. Lăzărescu (L)
Una-Alta, culese	Zetta.
Premiile noastre pe 1893	Administrația
Tabla de materii	Redacția

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 20 Lei
Pe 6 luni . . . 10 "
Pe 3 luni . . . 5 "

Cine primește două numere consecutive din „Revista Literară” se consideră ca abonată; prin urmare este rugată a înainta costul abonării la administrație. Persoanele care nu doresc a se abona, sunt rugate a înapoia numerile imediat la primire; căci la cas contrariu li se va pretinde plata lor.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

12, Strada Academiei, 12

— BUCUREȘTI —

→ Un număr: 50 Bani ←

NOUTAȚI MINUNATE

Jocuri de fizică și de prestidigitatiune, Farse, Chestiuni, Bijuterii însuflețite, Articole surprinzătoare și de utilitate, etc. etc.

— A se arăta la comandă numărul de ordine al fie-cărui obiect —

Aparat fotografic Universal. Reușită garantată.—Acest aparat, mai mare și mai perfecționat ca cel anunțat pe pagina penultimă a acestei coperte, este o adevărată minune prin ingeniositatea și ușurința cu care produce foarte frumoase fotografii, în mărime de 5 centimetre pe 4. — Este foarte util nu numai amatorilor cari voesc să și fotografieze familia, dar devine indispensabil călătorilor, pentru fotografierea pozițiilor frumoase; procurorilor, judecătorilor de instrucție și șefilor de poliție care pot fotografia cu acest aparat figurile criminalilor, și mai ales doctorilor de spitale care în unele cazuri obicinuiesc a fotografia pe bolnavi.

Recomandăm acest aparat ca foarte bun, lucrând foarte lesne și cu rezultat sigur. — Prețul unui aparat cu instrucția, cu materialul necesar pentru a lucra de mai multe ori și cu toate accesoriile lui, este numai 12 lei.

Comandele se fac prin administrația „Revistei Literare“, care le expediază pe ori-ce adresă, în timp de 12 zile.

1). *Ghicitorul minunat.* Un nou joc magic, care ghicește vârsta ori-cărei persoane. Preț 50 bani.

3). *Globulele Naibei*, exalând un miros insuportabil, lăsându-le să cadă pe parchetul unei odăi. Un mijloc foarte bun de a goni din casă mosafirii nepoftiți. Cutia 1 leu.

3). *Globulele parfumate*, exalează un miros foarte plăcut. Foarte bune pentru a parfuma odaile. Cutia 1 leu 50 bani.

4). *Pastilele Seraiului*, care, când ard, parfumează și îmbalsămează odaia. 1 cutie 75 b.

5). *Sașeul Parfumat.* O mică pernă care se poate purta în buzunar și care înlocuiește parfumul cel mai fin. Bucata 50 bani.

24). *Preparatul misterios*, pentru a tăia bețivilor pofta de băut. Unge buzele paharului cu acest preparat și dă să bea dintr'ensul persoanei căreia vrei să'i piară pofta de băut. Cutia 75 bani.

28). *Șopărlă agățătoare*, de cauciuc, foarte bine imitată. Spaima cucoanelor, 2 lei.

32). *Șoarecele mișcător*, se mișcă printr'un sistem invizibil. Imitează perfect un șoarece viu. 1 leu.

51). *Moș Burtă.* Un stimabil bătrân de metal, așezat într'o poziție critică și care re-

simte efectul unor hapuri foarte drastice. Foarte comic. 2 lei.

52). *Leica Idem.* Același sistem. 3 lei.

53). *Hapuri* pentru „Moș Burtă“ și „Leica Idem.“ Duzina 50 bani.

66). *Ac de cravată*, aruncând parfum, 2 lei

67). *Broșă de damă*, aruncând parfum, 3 l.

69). *Țigareta asvêrlind apă.* Cu aceasta poți să stingi țigara aceluia care îți cere să și aprinză pe a sa. 2 lei.

71). *Șopărlă asvêrlind apă.* Această șopărlă pe lângă că inspiră frică, mai are și calitatea de a stropi cu apă pe cine o va atinge. 2 lei 50 bani.

72). *Broască asvêrlind apă.* O ții în mână și o arăți cui-va, apăsând pe un resort, îl stopești cu apă sa cu parfum 1 leu 50 b.

76). *Țigăna cu surpriză*, aruncând pudră în obrazul aceluia care suflă într'ensul. 2 lei.

80). *Diapazon cu surpriză.* Acest diapazon dă pe la foarte just, dar în același timp aruncă pudră în fața cui își pleacă urechia să 'l asculte. 2 lei.

81). *Cutița mușcătoare.* Dă cui-va această cutie cu scop d'ași măsura lungimea degetelor. Fă'i să și bage degetul între cele două extremități ale tubului, care'l va strânge așa de tare că nu va putea să și tragă degetul înapoi. 80 bani.

85). *Panglică fantastică.* Cu ajutorul acestui mic ruloș poți uimi o adunare întreagă. Prefă-te că suferi de o teribilă durere internă. Apoi, bagă sub limbă acest ruloș și apucând capătul trage afară. Vei scoate din gură mai mult de 20 metre de panglică de toate culorile. Bucata 50 bani.

86). *Roata fantastică*, conținând o sută de metri de panglică. O introduci într'o pălărie și, pentru mirarea tuturilor, poți să scoți afară o mare cantitate de panglică. 1 leu 50 bani.

91). *Nas de ceară*, lipindu-se pe nas îți schimbă grozav figura, făcându-te urât ca dracu. 1 leu 50 bani.

92). *Mustați false.* 2 lei.

93). *Barbă falsă.* 5 lei.

94). *Favorite false.* 5 lei.

96). *Pumnalul omoritor.* Spui cui-va că voești să te omori. Ridici pumnalul, te lovești în inimă... dar fierul intră în mâner, având aparența că și-a intrat în corp. 4 lei.

97). *Mama!* O cutiuță misterioasă pronunțând foarte distinct cuvântul „mamă!” Acest strigăt de copil eșind din buzunar, pune pe toți în mirare neștiind de unde vine. 1 bucată 3 lei.

99). *Miorlăitorul!* Acelaș aparat, imitând perfect miorlăitul pisice. 1 bucată 3 lei.

112). *Hârtie magică.* Această hârtie e astfel preparată că se întrebuințează la o mulțime de combinații curioase. Dacă oferi cui-va o țigare făcută cu această hârtie, imediat la apropierea chibritului, hârtia dispăre ca prin minune, lăsând pe fumător cu tutunul pe buze. Păcăleală foarte hazlie. Prețul unui pachet 50 bani.

113). *Tabachera minunată.* Oferă cui-va o țigară din această tabacheră; dar țigările dispar și în loc ese o mutră neplăcută. Lei 2.50.

116). *Chibritelnița secretă.* Acel care nu ți cunoaște secretul apasă pe un buton, vrând s'o deschiză, dar vai! un ac năpraznic îl înțepă. 4 lei.

145). *Cutie Dracului.*—Această cutie par'că ar fi de la cofetărie. O trimiți cui-va în chip de dar; însă când o deschide, sare dinăuntru un drac. 2.50.

148). *Cutie de domino,* când o deschizi sare dinăuntru un șoarece. Foarte bună păcăleală pentru cucoanele care obicinuesc să joace domino. 1 leu.

305). *Praful Nazareth.* Umpli un pahar cu apă și pariezi cu cine-va că poți să bagi într'ensul, fie un deget, fie ori-ce alt obiect, fără să se ude. Pui câte-va degete de praf d'asupra apei, și poți apoi să bagi în apă or-ce, fără să se ude. O cutie 50 bani.

307). *Magnetul lui Lucifer.*—Iei un pahar, îl acoperi c'o farfurie și fumezi o țigare la distanță. După o jumătate minut, fumul de la țigare va trece în pahar. Cutia 1 leu.

308). *Praful lui Belzebuth,* cu care se poate face artificialmente plante, arbori, stânci, peșteri și altele. O cutie 50 bani.

311). *Praful Farfadet,* frecându-ți cu acest praf mâna, fața, perul, etc., pot să te expui la flacără, fără să te frigă cătuși de puțin. Cutia 1 leu.

358). *Oglinda minunată,* arată pe ori-cine de-o sută de ori mai frumos decât este. Bucata 2 lei.

366). *Sula magică.*—Cu această sulă te poți prefăce că ți găurești falca, fruntea, nasul, fără să lase însă nici un semn pe unde a trecut. Prețul 2 lei.

371). *Scândurica hoată.* Așezând o monedă pe dânsa, poți face să dispară și să reapară după voie. Bucata lei 2.

372). *Butoiășul magic.* Introduci o monedă în butoiăș și nimeni nu poate s'o mai scoată, dacă nu ți știe secretul. Lei 1.50.

373). *Zarul.*—Jucând cu acest zar ești sigur că o să iasă punctele ce dorești. Bucata 3 lei.

384). *Cuiul Satanei.* Cu acest cui îți străpungi degetul fără să iasă sânge. Bucata 60 bani.

387). *Tava cămătarului.* Pui pe acest taler câte-va monete, apoi le restorni pe o farfurie sau în palma cui va. Pentru mirarea tuturilor, monetele sunt de două ori mai multe de cât ai pus. Bucata 2 lei.

397). *Cuțitul magic.* Cu acest cuțit poți să ți tai mâna fără să iasă sânge. Bucata lei 4.50.

405). *Privighetoare americană.*—Cu acest mic instrument poți imita foarte lesne cântecul tuturilor paserilor. Cutiuța cu 5 privighetori: 1 leu și 25 bani.

412). *Pâlnie miraculoasă.* Din acest vas poți face să curgă apă sau vin, după ce, cu toate astea, ai arătat că în vas nu era nimic. 2 lei.

420). *Găurește limba.* Un mic instrument cu care ți poți găuri limba fără să ți faci nici un rău: 1 leu.

421). *Placa vorbitoare.* Arăți o placă de scoală pe care nu e scris nimic. O pui pe masă cu fața în jos. Pune pe cine-va să ți facă o întrebare, și răspunsul d-tale se va găsi scris pe placă fără s'o mai fi atins. 2 lei.

466). *Globul cu batista.* Arde în acest glob o batistă. Peste puțin o vei scoate intactă. 7 lei.

467). *Scamatarul.* Un mic aparat invizibil cu care poți face să dispară obiecte ca, inele, bijuterii, monede, etc. 1 leu.

471). *Fântâni luminoase.* Lumea care a fost la expoziția din Paris. St. It încă impresiunea ce i-a produs Fântânile Luminoase. Dar de ce tocmai la Paris? Cine n'a văzut de 10 Mai în București, Fântânele luminoase de la Cișmegeiu? Aceia însă care nu le-au văzut nici odată sau care ar dori să le mai vază în miniatură, și le pot face singuri în mic, tot așa de reale și de frumoase ca în mare.—Aparatul complet cu toate necesariile și instrucție. 4.50.

473). *Tabachera secretă.* Această tabacheră de nikel este foarte trebuincioasă fumătorilor care sunt asaltați zilnic de prietenii care n'au nici odată tutun. Începe într'ensă un pachet de țigări, care dispar imediat ce deschizi tabachera, așa în cât poți să o prezinți cui-va goală, dacă nu vrei să ți dai o țigare. 3 lei.

Chestiuni.—Aceste chestiuni constau în niște obiecte de metal sau de carton, construite într'un mod așa de complicat că nu le poți deslega fără oare-care pătrundere și dibăcie.

902). *Chestiunea Turn. Eifel,* cu instr. 1 Leu

903). *Chestiunea delicată,* cu explicație 1 „

906). *Chestiunea disolvărei* 50 B.

908). *Deșteaptă copilul care doarme.*

Copilul deschide ochii dacă ți carți-

nul într'o poziție anumită. 50 „

909). *Chestiunea nevastei și a sócrei.* 50 „

910). *Chestiunea celor trei găște.* 50 „

1000. *Magnetul*. Atrage obiectele chiar printr-o farfurie. 1 leu.

1010). *Cerneală invizibilă*, pentru corespondență secretă. Tot ce se scrie cu această cerneală nu se poate citi decât după ce se încălzește hârtia. O sticlă 80 bani.

1062). *Bilet de bancă volatil*. Un bilet de bancă Elvețian. Îl dai cui-va să îl observe, zicându-i că e valabil. Apropiu de dânsul vârfurile unei țigări aprinse și biletul dispăre imediat. 1 leu și 25 bani.

1109). *Păcălitorul*. O jucărie care înțeapă degetul cui nu știe să o deschiză.—25 bani.

1111). *Seringa dracului*. Dupe ce o umpli cu apă, o dai cui-va ca să stropească; se produce însă efectul contrariu și apa sărind îndărăt stropește pe experimentator. Foarte hazlie păcăleală. 1.50.

1151). *Chipuri transparente*. Figură colorate, schimbându-și aspectul când le privești în lumină. Cinci chipuri 50 bani.

1200). *Bijuterii însuflețite și cântătoare* (excelente pentru cadouri).—Aceste bijuterii, având forma unor elegante ace de cravată pentru domni, sau de frumoase broșe pentru doamne, prevăzute fie-care cu câte un mecanism surprinzător, au proprietatea de a face diferite mișcări sau de a cânta, de a lătra, etc.—Au fost mult admirate la expozițiunea din Paris.—Persoanele care poartă aceste ace de cravată sau broșe, pot produce o adevărată senzație în mijlocul cunoscuților și a cercurilor ce frecventează.

Un ac de cravată cu o pasăre cântătoare . . .	4 lei
cu ac pe care se învârteste . . .	4
cu coadă în formă de meduză . . .	5
cu câștel lătrător . . .	5
cu cap de mortușcând rălele . . .	5
O broșă de damă cu pasăre cântătoare . . .	6
cu moară învârtitoare . . .	6
cu pasăre cântând tare . . .	8

1220). *Evantaliul magic*. Acest evantaliu se poate sfărâma și drege la loc după voință și imediat, sub ochii spectatorilor. Lei 4.50.

1221). *Articole japoneze*. Mici bijelouri japoneze, foarte decorative, servind la împodobirea etajerelor. O serie întreagă compusă din șase bucăți: 1) o cutiuță; 2) Un pelican japonez; 3) O umbreluță minuscule japoneză; 4) un șoricel japonez; 5) un evantaliu; 6) o pasăre fantastică. 1.75.

1231). *Lanterna de buzunar* cu cutie pentru chibrituri. Foarte bună pentru timpul nopții. 6 lei.

1233). *Stereoscopul*. Privind pe cine-va cu acest stereoscop, îl vezi preschimbat în caricatură. Lei 3.50.

 Toate aceste obiecte se pot comanda prin Administrația Revistei Literare, strada Academiei No. 12, București, trimițându-se costul prin mandat postal și arătându-se adresa cât mai clară, la care se vor expedia: comanda mai mare de 10 lei în timp de 12 zile de la primirea banilor, iar cele mai mici în timp de 15 zile.

Pentru port și pentru vama la comanda de 10 lei în sus, nu se plătește nimic, fiind în sarcina fabricantului, care a prevăzut deja aceste taxe în prețul fie-cărui obiect. Pentru fie-care comandă mai mică de 10 lei se va adăuga plata transportului: 1 leu și 35 bani, vama — plătindu-se de administrație.

1235). *Portmoneul cu secret*. Acest portmoneu nu se poate deschide de cât de stăpânul său, care-l cunoaște secretul. E foarte sigur pentru persoanele care au servitori obicinuți să fure în fie-care zi câte câți-va lei de la stăpânii lor.

Prețul: 3 lei 50 bani.

1238). *Baston de buzunar*, putând a se strânge până la scurtime de 10 centimetri, într-o cutiuță nichelată. Foarte comod pentru locurile unde trebuie să intri fără baston. Se poate scurta și lungi după voie, e destul să-l ții orizontal cu mâna stângă și cu cea dreaptă să-l răsucești, puindu-l apoi mânerul și întorcându-l până ce intră în el însuși. Prețul 5 lei.

1243). *Ochi la spate*. Cu acest binoclu minunat, poți să vezi tot ce se petrece la spaatele tău. 2 lei.

1247). *Condeiuul ineputabil*. Acest toc cu penița lui, conține în interior un rezervoriu cu cerneală pentru 6 luni, cu toate că tocul nu este mai mare ca cele obicinuite. După șase luni se poate umple la loc cu cerneală. Îl recomandăm cu deosebire călătorilor doctorilor, advocaților, elevilor care copiază cursurile profesorilor și în genere tuturor persoanelor care scriu mult și vor să scape de dificultatea de a tot muia condeiuul în cerneală.

Prețul: 3 lei și 50 bani.

1250). *Microscopul* mărand obiectele de 800 de ori. Foarte folositor pentru a observa alimentele, lichidele și ori-ce substanțe și obiecte. E cel mai bun, mai nou și mai eficient din câte s'au inventat până acum.

Bucata, numai 3 lei.

1252). *Lactometrul*, un aparat nou, cu care poți cunoaște la perfecție dacă laptele a fost... botezat. Bun pentru toate familiile: 3 lei.

1255). *Păsărarul*, un aparat care se învârteste și reproduce cântecul tuturor păsărilor. Admirabil pentru a învăța paserile să cânte. Prețul: 1 leu.

1265). *Lanterna magică*, de metal. Aparatul complet cu accesorii și instrucție: 7 lei.

1287). *Briceag american*, coprinzând 7 unelte diferite: 1) un cuțit de oțel, 2) un ferăstrău, 3) o limbă de tăiat, 4) un tir buton, 5) un decimetru cu indicațiuni pe milimetre, 6) o balanță cântărind de la 1 până la 5 kilo, 7) un diamant pentru tăiat sticlă. Prețul 3 lei.

1315). *Aparatul de făcut țigări*. — Poate face imediat țigări mici sau mari. Brevetat în toată lumea. 4 lei.

„LUPTA PENTRU LUMINĂ“

„LUMINA PRIN LUPTA“

REVISTA LITERARĂ

APARE ODATA PE SĂPTĂMANA

DIRECTOR TH. M. STOENESCU

CURIERUL SĂPTĂMĂNEI

Cine n'a degerat or n'a fost mâncat de lupi în săptămâna sărbătorilor, să fie încredințat cu nu i se va mai întâmpla nici odată o asemenea catastrofă.

Adevărul e că o iarnă așa de grea nu s'a pomenit de când se zice că îngheța limba în gura omului și i se lipeau degetele de clanța ușei, că trebuia să i-le descleștezi cu lăcătușul, și nici că e probabil că se va mai ivi alta mai grea, de nu doară la prăpădania pământului, dacă cum-va acest fenomen al fenomenelor va avea indiscrețiunea să se întâmple în timpul iernei.

Bucureștul a fost prada viscolului, ca budgetul prada guvernamentalilor, iar după ninsoare a mai turnat și ploaie, ca vorba aceia: după moarte și cal de ginere.

Ningea, ploaia,

Ploua, ningea,

în vreme ce, pe lungul străzilor, neastâmpărații trepădători aci bătătorea, aci fleșcăiau drumurile, ca matahale negre acoperite de fulgi albi, or ca niște curci scăldate, încrucișându-se pe-alocurea, în continuarea luptei pentru existență, or în căutarea mijloacelor pentru procurarea unei mulțumiri mai depline.

Coșurile caselor scoteau mereu coloane de fum, că de atâta foc ce s'a ars prin sobe s'ar fi putut încălzi atmosfera,—dacă cerul ar fi ceva mai jos,—numai odăile, mai ales ale săracilor, nu se încropeau cu nici un preț.

Viscolul din ajunul Crăciunului, cel care a înămolit toate trenurile, care a ridicat nemărate învelitori de case și a dat mu't de lucru pompierilor, pe lângă acestea și multe alte dezastre, a adus și doliul în inimele multor văduve și părinți nenorociți: s'a găsit copii acoperiți de zăpadă și morți chiar de ger, alături cu câte-o legăturică cu merinde, or cu câte o pâine la subțioară, proviziune mizeră pentru cele 3 zile de sărbători, pentru ei și pentru părinții lor, opriți de a ieși să-și târguiască singuri cine știe de ce boală or înfirmate.

Dar suferințele sunt crude și supără auzul bogătașilor, care, în vreme ce muribunzii înălțau priviri rugătoare către cer, ei se desfătau în atmosfera îndestulărei și a plăcerilor.

Și când te gândești că mulți din aceștia compun societăți de «bine-facere» al căror scop e pe atât de iluzoriu pe cât inimile lor sunt sterpe de sentimente bune.

Dar și iluzia poate fi o parigojie pentru cei cu conștiințele încărcate.

Nu e nevoie să fii mărinimos: e destul să-ți închipuești, or să zici că ești și să-ți pară că-ai fi în realitate.

Sunt oameni care și-ar frînge gâtul și chiar s'ar omorâ în discursuri pentru cutare or cutare ideie filantropică, măreață, patriotică, dar care n'ar da un fir de păr din capul lor pentru realizarea ei.

Lucrul acesta însă se întâmplă mai des în politică de cât în or ce altă împrejurare.

*

Cine n'a auzit măcar pe unul din acei patrioți, care, mai cu seamă în timpul alegerilor, rostesc discursuri fulgerătoare la adresa adversarilor din altă gașcă, deplângând destinele patriei, cerând încrederea nației și promițând salvarea amândouă cu însuși riscul onoarei și chiar al averei lor?

Al averei mai ales...

Execută-i însă la fapt... Rolul se schimbă; obligațiunile recad tot pe spetele bieților creduli, care sunt siliți a-și periclita averea, ba chiar și onoarea...

Onoarea mai cu seamă;

căci dacă aceștia o au mai tot-d'auna, ceilalți n'o au aproape nici o dată.

Totuși, în mâinile lor se lasă existența unei întregi națiuni, ca și cum s'ar asigura o recoltă la o societate anonimă, numai pe simpla încredere a firmei ei poleite, fără a i se cere garanția unui capital efectiv.

Dar cine poate crânci în potruva *Grației lui Dumnezeu și Voinței Naționale*? (Să nu și-o ia asupra vecina din strada Academiei).

Avem un Dumnezeu ca toți creștinii, formăm un stat ca toate națiunile și avem un rege; dar un rege cu coadă, care acum și-aduce și-o codiță.

Departe de-a improviza un epitalam cu ocaziunea cununiei prințiare, de care toată suflarea românească pare a se bucura, stăm cu mâinile încrucișate pe piept și ne așteptăm sentința ce va pronunța tribunalul sorței,—căci nu parada ce se va face, nici milioanele ce vom cheltui ne vor duce la li man, ci viitorul va decide, și viitorul e atât de nesigur!...

Se desface ușor căsătoria dintre o femeie și un bărbat, dar se sfăramă greu pactul dintre o țară și un tiran!...

Dea *Grația lui Dumnezeu și Voința Națională* ca totul să fie spre bine!...

*

Până atunci însă, să fim răbdători și să urmărim cu atenție cursul evenimentelor, ce se desfășură pe toate căile activității celor care voesc în adevăr binele obștesc.

Așa de exemplu, instituțiunile noastre culturale se înmulțesc pe ne-care zi și par a merge progresând. Ateneul din București, ca și cele din orașele principale ale țării, și-au început deja de mult seria conferințelor, la care public numeros aleargă să se adape din izvorul nouilor cunoștințe. Teatrul Național, care o cam slăbește cu **423**, anunță că are în studiu piese de un gen mai admisibil, ca *Oda la Elisa* de d-nul V. A. Urechia, *Renegatul* de d-nul Mircea Dimitriadi, *Impricinații* (Les Plaideurs) de Racine, *Legatarul Universal* de Regnard, *Traian și Andrada* de d-nii Ventura și Leonescu, și alte lucrări originale și traduceri, care promet pentru restul stagiunii un succes mai real, de cât cel realizat până acum numai pe cale materială. Este sigur că artiștii își dau silințele ca creațiunile ce vor face din rolele principale să-i ridice și mai mult în aprecierea publicului, care așteaptă, de la cei tineri mai ales, viitorul contingent de artiști valoroși.

Intre aceștia sunt câți-va care au dovedit deja mult talent și nu mai au de cât puțin de lucru, spre a se manifesta ca nui aște ale scenei românești.

Cel mai de remarcat însă dintre tineri este d-nul V. Toneanu, un absolvent al conservatorului din București, gagist de câțiva ani la Teatrul Național și care, în scurtul timp și în puținele role importante ce i s'au încredințat, a făcut creațiuni, asupra cărora cele mai multe ziare și-au dat deja cuvântul în mod foarte favorabil. Adevărul e că d-nul Toneanu, începând cu rolul lui *Scapin*, din *Les Fourberies de Scapin*, de Moliere, trecând peste acela a lui *Crispin* din *Nebuniile Amoroase*, de Regnard, și, urmînd cu al lui *Lubin* din *George Dandin* de Moliere, a întrecut or ce așteptare și e probabil că din creațiune în creațiune va merge progresînd, lucru de care nimeni nu se poate îndoi, cât timp tînărul artist va rămîne inteligent, pătrunzător, bine făcut și cât va urma să fie studios, pasionat de arta sa.

Aceia ce d-nul Toneanu face pentru comedie, nu mai puțin un alt tînăr, d-nul Leonescu, va face în dramă. Pentru amândoi, direcțiunea Teatrului ar trebui să înlesnească căi mai deschise, mijloace mai bune pentru dezvoltarea talentelor lor; și aceste căi, aceste mijloace nu ar fi de cât mai multe rele, role mai alese, cu toate că, drept recompensă a muncii lor, direcțiunea ar fi putut până acum să-i facă chiar societari.

Imediat într'un alt rînd, vin tineri de asemenea talentați, ale căror nume le vom cita la vreme.

Cu toți împreună compun o serie, care ne amintește cu bucurie pe aceia din care făceau parte Iulian, Manolescu, Notara, Hagiescu, Mateescu și din care abia Nottara a mai rămas Teatrului Național, cei l'alți trei părăsindu-ne pentru tot d'auna, iar Hagiescu plecînd în provincie, spre a-și exercita profesiunea, ca și cum în Teatrul Național n'ar fi loc pentru interpretul nostru cel mai bun al caracterelor lui Molière.

Nu știu cînd o să vie și vremea aceia fericită, voi să zic acea direcțiune care să adune la un loc pe toți artiștii noștri de valoare și dintre care mulți pribegesc încă cu trupele de prin provincie.

Dar toți visăm la timpuri fericite, cu alte cuvinte la realizarea idealului ce fie-care urmărește în arta sa în profesiunea sa.

*

Am din 'nainte o carte a unui visător, de și om de știință, visător însă cu a cărui voință de bine ar fi de dorit să avem foarte mulți.

Cartea e intitulată:

Reminiscențe din Resbelul Româno-Ruso-Turc, al anului 1877 și rolul societății Crucei Roșie, în timp de pace și de resbel.

Lung titlu, este adevărat, dar multe sunt și titlurile autorului, și nu în tot-d'auna se poate cine-va exprima așa de concis cum ar voi și ar trebui.

Autorul luctărei în cestiune este d-nul dr. L. Fialla, vechi profesor de anatomie

și chirurg primar la spitalele din București; fost chirurg cap al spitalelor temporale ale „Crucei Roșie“ la T. Măgurele în anul resbelului; medaliat luptător pentru Independența Română; oficer al Stelei României; comandor al mai multor ordine, etc. etc.....

Din punctul de vedere istorico-științific și mai ales umanitar, opera d-lui dr. Fialla merită o deosebită atențiune.

Pe lângă multe fapte ce autorul narează, cu privire la marea utilitate a instituțiunei «Crucea Roșie» cât și a evenimentelor ce au avut legătură pe timpul războiului cu această instituțiune, pledează cu mult umanitarism pentru înființarea la noi a unei instituții așa numită a *Salutului public*, instituțiune ce există mai în toate statele civilizate din lume.

E destul să reproducem o mică parte a a capitolului ce susține această idee, în adevăr salutară, pentru a se vedea cât de meritorie și de oportună este lucrarea d-lui dr. Fialla:

«O acțiune—zice d-nia sa,—în timp de pace de mare importanță, eminent umană și de cea mai mare necesitate la fie-care oraș mult populat și cu o frecventă circulațiune, este *Societatea Salutului public*. O asemenea societate, aș putea zice de model, există în multe orașe ale Franței, precum și la Viena și Buda-Pesta.

«Localele societății sunt în centrul orașului, au un cabinet unde se află personalul medical și unde se găsește un pat, o masă de operație cu toate aparatele necesari, spre a da ajutoarele medicale; întrunește și bandajele, medicamentele, brancardele, în fine toate ustensiliile necesari spre a servi la accidente.

«Localul este legat cu linii telefonice, și din orî-ce loc al orașului sunt înștiințați, și trăsura lor de ambulanță fiind ziua și noaptea înhămată, aleargă la locurile necesari.

«La toate incendiurile, trásurile de ambulanță se precipită cu tot personalul necesar, înlesnind, în cas de trebuință, transportarea

la spital. La accidente în case particulare, până a găsi pe medic, apelează la această societate prin telefoane, sosirea lor fiind aproape momentană.

«Familiile cerătenilor—voind a transporta pe un suferind la vr'un spital, ori alienați sau muribunzi—tot prin ea se transportă la institutele indicate.

«Această instituțiune — atât de necesară într-o capitală, cu tendințele cele mai bine făcătoare, este susținută prin ajutoarele benevolente ale publicului și compensată, dacă dispune de densă oameni cu mijloace.

«Cu multă părere de rău fac o comparație cu starea lucrurilor la noi, cât de înapoiați suntem în această privință!

«Ca medic chirurg la spitalul Filantropia în timp de 20 de ani, fiind în apropiere de Gara de Nord, îmi aduc aminte în ce stare primitivă s-au transportat răniții la spital precum și oamenii, în urma accidentelor din oraș. Ce câmp enorm este la noi pentru înțeleapta funcțiune a «Samaritanilor» și pentru o societate de «salut public»

«La incendiuri nu vedem nici un tren de ambulanță! oamenii vulnerați ori căzuți pe stradă îi aruncăm în prima birje pe care peste o jumătate de oră, o întrebuițăm spre a ne preumbla la șosea.

Un ordin al primăriei oprește transportarea bolnavilor contagioși prin birji; dar cine poate să constate ce suferințe are un om pus în birje, spre a fi transportat la spital? Câți muribunzi, găsiți pe stradă, nu expiră în birji, în cari mai în urmă intră niscăi-va nuntași plini de speranța unui viitor fericit, ignorând că trăsura aceia poate să coprinză germenii periculoși.»

Cât adevăr și cât sentiment de datorie profesională există numai în această expunere și în acest desiderat al d-rului Fialla o poate or cine constata. Este însă de sperat că autoritățile noastre să ia în considerație o cerință atât de dreaptă și de umanitară?...

Eu mă îndoiesc, și cred că însuși autorul nu și-a făcut mai multe iluzii; dar și-a

zis poate, că omul trebuie să și facă datoria, și câtă să recunoaștem că și acum, ca și în alte împrejurări, și-a făcut-o în conștiință.

* * *

Străinii, care au isprăvit deja de mult cu punerea la cale a instituțiilor utile și salutare lor, nu s-au mărginit a sta să se odihnească, ci merg tot înainte pe calea progresului.

Literatura Franceză, cea distractivă ca și cea științifică, desgroapă mereu pietre prețioase dintr-o mină nesecabilă.

În editura librăriei *I. B. Baillière et Fils* din Paris, rue Hautefeuille 19, apare de curând o lucrare din cele mai instructive, intitulată *Les Merveilles de la Nature*, scrisă de o asociațiune de savanți.

Până acum a apărut seriile: *l'Homme*, *Les Animaux*, de Brehm; și *La Terre*, de F. Priem. Această din urmă serie s'a pus în vânzare cu fascicula și se poate procura de la editor cu prețul de 50 bani fie-care sau cu un spre-zece franci volumul întreg, care conține 750 pagini, ilustrat cu peste 750 gravuri.

Ori-cine poate să obție o fasciculă de probă, trimițând numai 3 timbre poștale de câte 15 bani.

* * *

Sfătuim însă pe abonații noștri, cei care nu și-au achitat datoriile către administrație să și reguleze mai întâi situația abonamentului, căci din cauza acestui inconvenient, revista e nevoită să încheie al XIII lea an de la aparițiunea sa cu un deficit de mai multe mii de lei, ceea ce a împiedicat să se servească abonații cei buni așa cum ar fi trebuit. Pentru acești din urmă însă, oferim o compensație, de care administrația îi roagă să profite:

— Premiile anunțate la finele acestui număr.

ZETTA.

SCRISOAREA X-A

Interesul istoric ce monumentele Romei inspiră ori căruî strein, fiind de natură a te ține captiv pentru mai mult timp, este cu neputință a te despărți de dîsele, fără a pătrunde cât de puțin în viața lor trecută.

Cu cât timpul grămădește asupra lor neguri sîi, cu atît ele răsar mai puternic, aprinzînd dorința fie-căruia de a ridica un colț cât de mic din învelișul ce le acoperă. În cadrul restrîns al acestor scrisori, de sigur, că nu aș putea face nici odată istoricul lor întreg; cu toate acestea găsesc că este de cel mai mare interes al cititorilor de a le împărtăși oare care mici noțiuni care pot să le desvolte dorința de a călători în aceste locuri, atît de sublime, prin suvenirile ce ele ne înfățișează.

Ast-fel, începînd cu muntele Capitol, fie-care se va întreba: ce interes, sau ce importanță poate să aibă această parte a orașului, când mulți au trecut și vor trece încă peste coastele sale, fără ca să fi cetit ceva din viața sa istorică.

Acest munte are o configurație, care dă naștere la trei părți caracteristice, adică: mamelonul despre nord, pe care se află biserica și mănăstirea *d'Aracoeli*; mamelonul despre S. Ost pe care este zidit palatul Caffarelli, și partea de jos dintre aceste mameloane, care formează o piață.

Sub Romulus această piață servea poporului ca loc de întrunire, de distracție, sau ca să discute despre interesele sale; și soarta voi ca tot în acest loc sîngele poporului să curgă pentru prima oară, cu ocazia unei revolte ce avu loc sub *Tiberiu Gracu*.

Unul din aceste mameloane servea de citadelă, și ca loc de închinăciune, pe dînsul era zidit templul lui *Junon-Moneta*; iar pe cel-lalt templul lui Jupiter, ridicat de către cel din urmă rege, și inaugurat la 508, primul an al republicei.

La 83 înainte de Hristos, cu începerea

primului resbel civil sub Sylla, fu ars, și distrus.

Reconstruit apoi și ars din nou la anul 69 după Hristos, în lupta lui Vitellius cu Vespasian, acest monument fu reclădit din nou de către Domițian, atribuindu-i-se de către toți, și de către vechea lume romană cea mai mare venerațiune pînă la 455, când fu atacat și jefuit de către Vandalii, care i luară pînă și învelitoarea, lucrare de artă, executată în bronz aurit.

De la această epocă timp de 500 de ani, Capitolul se învălue într-o uitare completă, lucru pe care ni-l explică numele ce i se dase: de muntele caprelor (*Monte Caprino*).

Cu timpul și cu dezvoltarea intereselor municipale ale Romei, recăpătîndu-și importanța, ea, pe la al XI-lea secol, începe să devie din centru de administrație al orașului, în care se așează prefect și nobilime, iar poporul vine să petreacă printre ruinele sale. Aci, la anul 1341, Petrarca fu încoronat în sala Senatului, iar Bonifacio al 9-lea zidi în 1589, palatul definitiv al acestui senat, făcînd dintr-insul tot de-odată și un castel înărit.

Între Capitol și muntele Palatin, se afla un vechime o vale mlăștinoasă pe care a 5-lea rege numit Tarquiniu o secă.

Tradiția spune că în această luncă s'a efectuat răpirea Sabinelor, precum și luptele dintre oamenii lui Romulus, și aceia ai lui Titus Tatius; în urma cărora aceștia din urmă, învîind se ca să formeze un singur popor, cu poporul Roman, făcură din acest loc o piață de întrunire pentru amîndouă popoarele sub numele de forum.

Se știe de toți importanța ce locul acesta avu sub republică; vom aminti numai, că la nordul acestui platoiu, fu întemeiată Curia numită Hostilia, probabil în amintirea lui Tulus Hostilius. La sudul muntelui Palatin se află templul *Vest* sau al Vestalelor, în care se întreținea focul Sacru, focul vecinic.

În apropiere se află Régia, sau locuința pontifului Maxim, primul ministru al cu-

ului Roman; iar terenul ce desparte aceste două clădiri servea ca loc de întrunire pentru popor. De aci porneau în diferite direcții mai multe strade, precum: aceia care duce la Capitol și care se numea strada Sacră, alta numită *Vicus Jugarius*, sau strada neguțătorilor de juguri, și care trece pîntre Basilică și templul lui Saturn, urmînd în direcția Tibrului.

Intre Basilica și Rostre, pe calea sacră, fu clădit arcul de triumf al lui Tiberiu la anul al 16-lea după Hristos, în amintirea victoriilor lui Germanicus, care într-o bătălie decisivă, sfărîmînd pe Germani, luă de la dinșii însemnele romane, pierdute în pădurea de la *Teuto-burg*.

De oare ce făcurăm mențiune de Templul lui Saturn, se cuvine să 'i aducem tîmăia. Dar unde este acest monument, consfințit de către Consulul Sempronius și Municius la 497 înainte de Hristos? Timpul singur poate să răspundă.

Presentul știe numai că abia mai există 8 coloane de granit din acest splendid monument; că acest templu, pe lângă importanța cultului religios, avea și destinația ca să păstreze în interiorul său tezaurul public. Inscripția ce ne lasă ca să cetim pe fruntea acestor coloane, și care sună astfel: *Senatus populusque Romanus incendio Consumptum restituit* dovedește o restaurare fără vre un gust artistic.

Nimic mai impunător de cît vederea atîtor monumente, care stau și astăzi în picioare, avînd aerul de a sfida pe om și timp, care au caracterul unei feerii, dacă nu ai pune mîna pe muschiul ce crește printre crăpăturile petrelor.

Aci arcul de triumf al lui Septimiū Sever ne spune: că la 203 înainte de Hristos fu ridicat în onoarea acestui împărat și a fiilor săi Caracala și Géta, imortalizînd prin această lucrare victoriile repurtate în contra *Partilor, Arabilor și Adiabenilor*.

Mai dincolo, arcul lui Titus, bogat în baso-reliefuri, vine să ateste că la anul 70

după Hristos fu ridicat în memoria zdrobirii Evreilor și luarea Ierusalimului.

Inscripția: *Senatus populusque Romanus Sivo Tito divi Vespasiani filio, Vespasiano Augusto*, este limba care ne trezește din ori ce aiurare și ne coprinde imaginația de o admirație reală.

Romani pe lângă caracterul războinic și cuceritor, simțeau și trebuințele distracției: căci Vespasian, clădind la anul 80 un anfiteatru în locul unui lac artificial ce se găsea în grădina lui Neron și pe care Titus îl termină, săvârșește unul din teatrele cele mai mari și mai însemnate ale lumii întregi.

Acest teatru putea să conțină 87 de mii spectatori; în el se putea reprezenta bătălii navale, lupte cu animale sălbatice, probă cele 5000 de vieți ale diferitelor animale ce se sacrifică cu ocazia inaugurării, și care ținu 100 de zile. Numirea sa de *Colosseum* datează din veacul al 8-lea și se crede a fi datorită colosalei statuii a lui Neron care îl împodobeau. Dar un incendiu care avu loc sub Macrin, dete ocazie lui Alexandru Sever ca să 'l restaureze.

Aci împăratul Filip celebră a 100-a aniversare a fondării Romei, și sub Honorius se desființă luptele gladiatorilor, ca ne mai fiind conforme cu spiritul creștinismului protejat de Constantin. Cu toate acestea, luptele în contra animalelor sălbatice se continue pînă la moartea lui Teodoric cel mare.

Mediul ev sosește: cu dînsul acest monument se transformă în fortăreață, servind de apărare seniorilor Romani și de arenă pentru luptele cu taurii; viață scurtă, distracție efemeră, căci nu mult după aceasta succese acestui monument ca să rămîie pur și simplu un material brut și propriu pentru alte edificări.

Colosseul, ca monument, reprezintă puterea și mărirea romană, este simbolul pe care pelerinii din secolul al 8-lea se întemeiau, când credința lor mărturisea în fața obștii: că pe cîtă vreme monumentul acesta va dura, Roma nu va putea să piară; că ne-

mai esistând, Roma va peri; dar cu densa și întreaga lume.

Între monumentele cele mai bine conservate, este arcul lui Constantin, ridicat la 311 după victoria de la Maxenție, în urma cărăia împăratul Constantin se hotărî să îmbrățișeze Creștinismul. Toate aceste arcuri ridicate în memoria unor victorii sunt înfrumusețate cu sculpturi indicând diferite bătălii și episoade.

Ast-fel, pe arcul de triumf al lui Traian, pe lângă base-reliefuri, se văd foarte bine conservate mai multe medalioane, ce amintesc războaiele cu Daci, prizonieri conduși în lanțuri; intrarea lui Traian în Roma, judecarea unui barbar; Traian vorbind armatei sale; învingșii implorînd grație; și în urma tuturilor, Victoria, care vine să-l încoroneze.

Atîția lauri pentru un popor, nu puteau fi de cît operă a mai multor Cesari, care cu toții aparținînd Romei, era natural ca fiecare să-și pue sub adăpostul unui acoperământ ființa sa mică și efemeră, în comparație cu gloria, și puterea sub care se încovoiau atâtea sceptre și frunți regale.

Deci, înainte de a vedea acest loc de retragere, cunoscut sub numele de palatul Cezarilor, ar fi o absurditate ca cine-va să cuteze a-și imagina ființa acestor clădiri mărețe și stranii pentru zilele noastre, căci ele formează un grup de palate adesea superpuse și care diferă unele de altele numai după trebuințele fie-căruia, și după inspirația arhitectului.

Palatul lui Cesar, sau forum Julium, al cărui centru era ocupat de templul lui *Venus Genitrice*, reprezintă azi un castel în ruine, înconjurat de rămășițele unui brîu de piatră spongioasă. Tot asemenea și palatul lui August, care astăzi servește de locuință unui ordin de călugări, sub numele de mînăstirea *Anunziata*, vîrfe să confirme acelaș gen de arhitectură ca și cel dintîi, dar este înconjurat cu un zid de o materie vulcanică devenită foarte dură.

Alături cu acest palat era clădit acela

al lui Traian, operă săvîrșită de către arhitectul Apolodor, la III—II4. Traian avu idea de a stabili o comunicație între palatele vechiului oraș și câmpul lui Marte.

Toate aceste palate, pe lângă templurile care formau interiorul lor, erau scăldate în arhitecturi, Dorice sau Corintiene; pereții îmbrăcați în afrescuri represintând peisaje din vecinătățile Romei, arborii abondenți în sala de mîncare sau Triclinium; fîntîni interioare, biblioteci, pavele de mozaic, băi de marmură, și o mulțime de alte accesorii, a căror vechime și originalitate te face să crezi în o mie și una de nopți.

Colonel G. Boteanu.

AȘTEPTARE

De cu ziua, inimă spusese că la noapte o să vie.
Sigur, așteptam minutul cu nespusă bucurie;
Și pe când spre fericire timpul grabnic mă ducea,
Și pe când creștea în mine dorul d'a o revedea,
Soarele părea în lume, de pe bolta lui senină,
Ca un glob ce reflectează florile dintr'o grădină.

Dupe ce o noapte 'ntreagă în zadar am așteptat,
Cu durere nedescrisă am văzut că m'a 'nșelat;
Și pe când în amorfie timpul par'că se oprise,
Și pe când în al meu suflet disperarea se-adâncise,
Luna, apărînd pe ceruri, lumina peste pămînt
Ca o candelă funebră atârnată p'un mormînt.

Mai 1886.

Th. M. Stoenescu.

CÂTE-VA CUVINTE

ASUPRA

NEURASTENIEI

Sunt diferite boale în omenire.

Unele sunt bine cunoscute și studiate; altele din potrivă, din această cauză, încă nu s'a zis ultimul cuvînt asupra-le. Tot astfel s'a zis petrecut lucrurile și cu Neurastenia (*slăbire nervoasă*).

Boala aceasta la noi ca și aiurea, unde mijloacele de trai se îngreunează pe fie-care zi, unde surmenagiul joacă un rol prepon-

derant, în viața intelectuală și fizică a unui popor, neapărat, trebuie să ne gândim serios să o studiem ast-fel ca să oprim răul pe loc.

Ce este Neurastenia?... iată întrebarea.

Cea mai nemerită definițiune este aceea care se deduce din exemple; iată câte-va:

a) Un bolnav vine să consulte pe un doctor și starea acestuia când se înfățișează este următoarea:

«Dimineța când mă scol și seara când mă culc, simt un fel de apăsare în jurul capului (*la casque du Charcot*); une-orî am amețală; pofta de mâncare puțin saū cu totul slăbită; turburări din partea stomacului, constipație de obicei, slăbiciuni în mâini și în picioare mai mult orî mai puțin vii; oboseală; *memoria slabă* și, ce este mai mult, une-orî dispărută cu desăvârșire; de asemenea voința slabă; bolnavul cu totul descurajat. *Funcțiunile sexuale slăbite saū chiar dispărute*. Asa sufer eu.»

b) Un altul se prezintă ast-fel:

«Foarte simțitor (emotiv), insomnie, palpitațiuni, tremurări foarte însemnate a mâinilor și picioarelor, a limbei, a buzelor și chiar a macsilarului inferior în urma emoțiunii. Durere spontanee și presiune în nivelul vertebrelor lombare; câte-odată greutate în ceafă, rar cefalalgie.

De și slăbiciunea musculară nu este însemnată, totuși, simte oboseală. Presiunea la dinamometru slăbită. Conracțiuni fibrilare în mușchii feței și membrelor, adesea poliurie nebăgată în seamă; frigiditate, alternând cu escitațiunea simțului genital. În sensibilitatea generală încă o turburare, totuși reflexele exagerate; fenomenul clonic al piciorului. Câmpul visual normal; muște în ochi; câte-odată fotofobie, văjiituri de urechi. Inaptitudine la lucru cu creerul, foarte pronunțată; atențiunea, memoria și voința foarte slăbite (Naurastenie ereditară). Turburări din partea stomacului care se traduc prin pirois, dispepsie lactică, dilatație, clapotare, presiune dureroasă în epigast.

Fenomene mai puțin însemnate din partea ficatului, rinichilor și chiar cordului.

Prin aceste exemple, care cred sunt suficiente se vede clar că Neurastenia este o boală fără leziune localizată în vre-un organ oare-care; este o boală nervoasă, care atinge atât sistemul cerebro-spinal cât și pe acela al vieții organice.

Pe lângă aceste forme oare-cum clasice, sunt și forme intermediare cu răsunet în diferite organe, constituind ast-fel tipuri aparte de sine stătătoare.

Meritul de a fi scos din haosul atâtor nevrose, revine unui medic american *Beard*, care și a publicat observațiunile sale în *New-York medical journal association*. Mai târziu, tot un medic american *Weir Mitchell*, într'o monografie, foarte importantă din multe puncte de vedere, cu nouă observațiuni, contribuie la studiul amănunțit al tratamentului acestei boale.

Cauzele boalei sunt multiple; însă cea mai importantă este *surmenagiul*, iar unul dintre factorii de căpetenie, este reaua organizare a învățământului nostru. Dacă am observa lucrurile încă de la început, apoi programele noastre de învățământ și în special cea primară ca cauză primordială pregătește pe copii, din cea mai frageță vîrstă, spre evoluția acestei boale. Într'adevăr, dacă unui copil îi dai mai mult de cât poate creerul lui, acesta se va desorganiza în structura lui, și, copilul ajungînd în vîrsta când poate să cugete și să-și dea seama de ce învață, atunci funcțiunile lui fiziologice vor fi saū slăbite saū une-orî ajunse la așa grad în cât să nu'l mai poată sluji. Neîndoiios, afară de aceasta, influențele morale, contribuie și ele la desvoltarea boalei.

Pentru îndreptarea acestui rău trebuie luate măsuri serioase și lucrul de capetenie, ar fi alcătuirea pe alte baze a programei învățămîntului primar și chiar secundar, de oarece dacă de la început copilul începe cu greu, de sigur tot greu îi va fi și mai târziu. Crez că ast-fel s'ar scădea numărul neurastenicilor. Totuși, ne-am dat părerea asupra unui punct

capital producător de rău; neapărat, însă că față cu un bolnav trebuie să studiem toate cauzele pentru a vedea ce este de făcut.

Gravitatea acestei boale depinde de timpul când s'a prezentat bolnavul medicului; dacă vine târziu, atunci poate boala prin sine să dea naștere la o serie de desordine nervoase grave, între cari melancolia ar fi una din consecințele obișnuite:

«Mulți dintre melancolici care intru în »asile au trecut printr'un stagiū lung de »neurastenie, mai înainte de a ajunge la tur- »burările permanente ale psihosei.» (Thirou.)

Or-cum, neurastenia este o maladie a sistemului norvos, căruia poate să'i aducă turburări funcționale secundare, care sfârșesc de cele mai multe ori prin leziuni definitive și incurabile ale organelor ce nesunt atinse.

Tratamentul tonic (*întăritor al forțelor*) și sedativ (*calmant al suferințelor sau al activității unui organ (antiațățător)*) este preferat, asociat însă cu tratamentul psihic. Așa dar, ca consecință, tratamentul trebuie să aibă îndoitul scop: *a tonifica (întări) și a calma sistemul nervos, reducând la minimum funcțiunile cerebrale și medulare.*

Fl. Simionescu.

STROIE CORBEANUL

DE

ALEXANDRU LAZARESCUL

(LAERTIU)

Un alt arnăut căzu la picioarele Fărcășanului, victimă a supunerii sale la ordinele capului bandei.

— Vangheli! strigă Adam, ai murit, frate?

Vangheli căzuse cu fața în sus. Sângele îi curgea în șiroaie din larga tăietură ce primise în gât.

— Înainte, ticăloșilor! strigă furios de mânie Michali. Ne taie pe toți aci, și voi vă lăsați!...

N'apucase să termine bine aceste cuvinte și sabia sa sbură la cinci pași departe de

dênsul. Banditul voi să se repeadă cu iataganul asupra lui Stroie; acesta însă îi reteză pumnul mai înainte d'a apuca să 'l tragă.

— M'a mâncat fript, Adame! strigă Michail plângând de durere și de mânie. Am remas ciung. . Răsbună-mă!..

Adam trecu în fața lui Stroie și voi să'i arunce în cap iataganul mai înainte de a'l ataca cu sabia. Lovitura fuse însă nedi-bace, căci arma trecu vijiind pe la urechile lui Stroie, atingând numai ușor gâtul Fărcășanului, care se afla de cea-laltă parte a arborelui.

— Iată cum se aruncă un cuțit, *canalia!* strigă o voce de odată în fața lui Adam pe când acesta își trăgea sabia din teacă. — Privește!

Zicând acestea, un stilet lung aproape d'o palmă, luci ca un fulger și se înfipse mai mult de trei degete d'asupra urechei drepte a arnăutului. Locotenentul lui Michali căzu fără să dea măcar un țipet. Această lovitură de maestru pleca din mâna lui Paolo, care sosise pe câmpul luptei.

— Să te văz acum, Bărzoiu! strigă junele italian, înflăcărat la vederea arnăuților. Acum e timpul să'i dumici precum ziceai.

Bărzoiu nu ascultase îndemnul și culcase la pământ pe unul din adversarii căpitanului Fărcășanu.

Era și timpul: căpitanul se luptă de mai bine de o jumătate de oră; brațul îi era atât de ostenit, în cat abia mai putea ține spada în mână. Singur Stroie rezista cu vigoare, grație exercițiului ce avea și marii sale forțe corporali.

Michali și cei doi arnăuți ce mai scăpaseră cu viață ciopărțiți de loviturile ce primiseră și simțindu-se pierduți cu totul, aruncară iataganele, pistoalele și sabiele și se îndreptară în fuga mare spre marginea gârlei, în care săriră d'o dată îmbrăcați cum erau.

Doi dintr'înșii reușiră a trece dincolo. Michali însă care își perduse mai tot sângele căzu în fund și nu se mai ridică.

Dupe o jumătate de oră, Stroie Fărcășanul, Paolo și bătrînul Bărzoiu intrară în ca-

pitală, mult mai voioși de cât ar fi fost dacă nu li s'ar fi întâmplat nimic.

Toți oaspeții pavilionului turcesc se despărțaseră cu atâta repeziciune, în cât nici unul n'a fost ajuns pe drum de cei patru cavaleri ce se întorceau.

Adevărat este că aceste demne persoane, fără a presupune cazul când Stroie ar fi scăpat din mâinile a șase inși, gândindu-se că a doua zi era convocați de Mavrogheni, spre a lua o deciziune în privința armării gloatelor și nevoind a da ochi cu Vodă după mórtea lui Stroie, așlară cu cale a nu se mai întoarce pe la casele lor.

Fie-care, trimițându-și trăsura cu caii la un loc hotărît de mai nainte, se îndreptase în acea parte și d'acolo toți porniseră spre Focșani. În acel oraș se aștepta sosirea în curând a nemților și a rușilor.

XVI

Acea dintre boierii care se aflau amestecați în afacerea de la grădina Scufa și cari nu plecaseră din capitală, petrecură o noapte destul de lungă.

De și comișul Teochari și vr'o doi trei dintre intimi le dedeseră încredințarea că și Mavrogheni era în acea conspirațiune, nimic însă extrem nu le da o convicțiune; apoi cu un caracter ca al Despotului totul era de temut.

De reușia combinațiunea, avea să le arunce de sigur culpa uciderii spătarului său. Acum când Stroie a scăpat, pe lângă mirarea ce cată să simtă de nereușirea planului are să adauge zelul furioasei sale justiții în contra celor suspecti și nesuspecti.

Toți câți aveau o poziție oare-care în București știaă totul înainte de mezul nopței.

Incidentul lui Stroie cu adunarea de la grădină fuse narat cu d'amănuntul în toate circumstanțele sale principale și secundare de către valetul lui Carra orî-cui voise să-l asculte; ast-fel rospândit din curtea domnească, trecuse ca repeziciunea fulgerului în oate urechile Bucureștilor oficiali.

Am văzut că Mavrogheni lipsia cu Turnavitul în timpul pe când Brunet trimetea pe Paolo lui Stroie.

Indată dupe reintrarea sa în palat, încunoștințat prin Cara de cele ce avea să se întâmple la grădina comisului Scufa, dedese ordin comandantului gardei să trimită o ceată de spahii care să incongiure grădina și să prindă pe toți câți se vor afla înăuntru. O altă ceată de bostangii căta să se așeze în curțile tuturor boierilor câți nu se vor afla acasă la aprinsul luminărilor.

Amëndouă aceste măsuri rămăseseră fără efect. Ceata călare din negligență saă cine știe din ce altă cauză, abia eșia din curtea domnească pe când Stroie intra în Antim; iar bostangii se întorseseră la *ogiacu* spre a cere instrucțiuni, căci li se refuzase intrarea în toate curțile boierilor absenți. Gendarmi aceștia adăoga că ar fi fost și insultați peste zid de servitorii acelor curți; iar bostangibașa aflase de cuviință a le recomanda să rămēie liniștiți până a doua zi la deșteptarea mării sale, care atunci (dormia), neputând din capul său să ia măsuri în contra țiganilor boierești.

Nici o arestațiune decî nu se făcu.

Lucrurile orî aspectul lucrurilor a doua zi de dimineață avea fisionomia sa de toate zilele, Mavrogheni dormise bine și părea că nu visase nimic rău. — Despotul avea mai tot d'auna visuri urâte pe cari le interpreta apoi singur în greutatea boierimii. — Și fiindcă nimeni nu fusese ridicat dimineața din așternut de vr'o patrule de arnăuți, spre a fi dus la palat, era semn că incidentul lui Stroie nu aflase simpatie la curte.

Toate aceste aprețieri mai mult saă mai puțin întemeiate asupra nepăsării culpabile a lui Mavrogheni, orî asupra cugetărilor ascunse ce nutria în privința boierilor, nu intră în rolul nostru de a le analiza.

Și prima noastră rațiune este că istoricul Cernătescu, care a scris istoria țerei de la Caragea spre noi, are fără îndoială datoria și intențiunna d'a o continua de la Caragea spre Mavaogheni și însuși mai sus.

A doua rațiune este că Del Chiaro, generalul Bawr, Raicevič, Vaillant, Regnault și Carr însuși, prevăzând cu drept cuvânt că această epocă nu poate scăpa agerimii profesorului de *Istoria Patriei* s'au mărginit a deschide o mare parantesă chronologică, făcând ferbinți urări numai ca golul să nu fie umplut cu aiurări nesărate.

A treia a mea rațiune, în fine este că eu, nefiind nici apologistul boerilor din acea epocă nici solidar de turpitudinile comise în toți timpii, n'am să 'mă frământ mintea spre a afla în Mavrogheni o circumstanță ușurătoare în contra lungului șir de crime ce istoria impută domnilor din Fanar, său să mă îngreuez responsabilitatea către posteritate a acelor boieri venali și servili ce au dat mână de ajutor inamicilor patriei lor.

Toate acestea pot fi bune acolo unde există o conștiință despre rău și o noțiune despre justiție.

La noi!... astăzi... O fericit Eldorado al briganzilor salariați de un popor crucificat și ultragiat.

— Nu! Aceste cuvinte n'au sens! Totul are rațiunea sa de a fi și a se produce.

Pentru ce există șarpele între reptile, tigrul și ciacalul între patrupede, vulturul între sburătoare?

Dar omul? el are stomacul, mintea și forța brațelor, El poate ce voește și ceea ce voește mai mult este puterea de a atrage totul la sine.

Nu! acestea sunt producțiuni cosmice, figuri umbroase, jocul unui caleidoscop fantastic.

Cum oare acest romanț și-ar păstra pînă la fine caracterul idilic, dacă lăsând cîmpul nemărginit al imaginațiunii s'ar restrînge în sfera prosaică a bărbaților noștri de stat alt-fel toți filosofi, toți filantropi și adevărați mîntuitori ai puterii?

Când aceste pagini ar deveni o carte, lucrul prea cutezător într-o țară unde începe a nu se mai citi, ce ar cuprinde ele care să nu fie știut de o generațiune îmbuibată și sătulă de a învăța?

Și acum, dupe ce am oprit cursul Pegasului meu în mijlocul sborului său spre a-l face să atingă puțin pămîntul realităților pipăite, îndreptându-l iarăși privirile către curtea domnească, voi spune lectorului binevoitor că Mavrogheni convocase pentru acea zi adunarea veliților boieri și că aceste personaje, câte nu lipsiau aiurea, se adunaseră în divan.

Dositeu, mitropolit al Ungro-Vlahiei, episcopul Buzeului și archimanditul Argeșului și mai mulți egumeni și stareți tronați în jerturile lor. Filaret al Râmnicului nu venise încă.

Trei zeci de boieri mari erau adunați în Divan. Se aștepta Mavrogheni.

Cu toate semnele externe d'o fericită aparență, preocupatiunea era pe toate fețele. Fie-care în parte avea motivele sale de neliniște.

— Ce mai voia să le ceară acest om fără cuviință către el însuși și fără considerațiune către *înaltele vrednicii ale țării*?

— La ce 'i chemase cu atîta pripă, și acum aproape de prînz 'i ținea nemîncatîi, fără să le zică măcar un cuvînt?

Boerii vorbeau între dînsii, spre a uita ne-suferita întîrziere a Despotului și protestațiunile dolente ale stomacului lor deșert din rîvîrsatul zorilor.

Această conversațiune era mai mult o articulațiune de sunete fără legătură și logică, cuvinte zise din vîrfurile buzelor, serbede și fără însuflețire ca și figurele lor torturate de atîtea impresiuni contrare.

În fine, Mavrogheni, procedat de bași-ciohodar și de idiclii și urmat de Turnavitul și de alți comandanți superiori ai oștii, intră în sala Divanului făcând un ușor semn din cap.

Stroe intră de o dată cu Mavrogheni, lăsînd prin respect o mică distanță între el și Domnitor.

Toată adunarea se afla în picioare.

Fața Domnului era posomorâtă și o expresiune de amară ironie rătăcea pe buzele sale cărnose.

El privi încet pe fie-care, ca cum ar fi voit să 'și dea seamă de cugetările lor, pise capul în jos și rămase ast-fel câte va secunde.

Nimic nu mișca. Însăși tusea uscată a mitropolitului, de care prea sântia sa era turmentat de mai mulți ani, amuțise ca prin farmec, ca cum ar fi înghițit cea mai alinătoare pastă de nafo a doctorului Delangrenier.

— Boeri dumniavoastră, zise în fine Mavrogheni, ridicând capul și privind pe cei mai bătrâni, v'ați născut pe acest pământ al României, și eu sunt străin venit de peste mări. Am ridicat o oaste din cele mai bune brațe ce am putut aduna, și v'am chemat astă-zi să vă dau această bucurătoare știre. Oastea aceasta v'o dau dumneavoastră s'o duceți la biruință. Dușmanul înaintează asupra țerei prin trei locuri și vrea s'o coprinză și s'o împartă. Chemați-vă într'ajutor vechea vitejie românească; aprindeți-vă inimile la flacăra patriotismului strămoșesc, și ce nu s'ar putea în timpii regulați, faceți să se poată acum.

Măine fie-care 'și va primi pitacul înaintea cetei sale, iar poi-măine vom pleca cu toți, și Dumnezeu într'ajutor!

Prea sînțite părinte, iubitor de Dumnezeu, archerei și prea cuvioșilor archimandriți, urmă el, adresându-se mitropolitului și celor l'alți clerici, așa este că și sînțiile voastre vă uniți în cuget cu mine și dați sfânta voastră bine-cuvântare acestor oșteni?

Tocmai în minutul când se pregătea să răspundă, de sigur afirmativ, eminenția sa mitropolitul fusese apucat de un acces de tuse atât de nervoasă și astmatică, în cât nu numai se afla în neputința de a articula vre-un cuvânt, dar încă fu cauza că nici cei-l'alți venerabili părinți nu 'și putură da părerea aprobătoare, grăbiți fiind să alerge lângă prea sântia sa, care se cocoșase mai de tot muncindu-se să-și scoată flegma din piept.

Mavrogheni luă aceasta drept un avânt patriotic, care manifestându-se cu o prea

mare iuteală în inima Păstorului și căutând să iasă d'o dată, se înțepenise la nodul gâtului, unde, din cauza uscăciunii acestui organ, nu putea să dea nici înainte, nici îndărăt.

— Așa este, prea sântite! urmă Mavrogheni. Știu că 'ți saltă inima de fericire la ideea de a vedea pe acești iubiți fii sufletești trăgând vitezele lor spade pentru apărarea pământului strămoșesc. De aceea, te voi ruga ferbinte ca însuși prea sântia ta să vii mâine în tabără să sântești steagurile românești și să primești jurământul acestor inimoși apărători ai țerei.

— Acum, *velii* boieri, vă mulțumesc din inimă că ați răspuns la chemarea mea. Și pentru ca bucuria mea să fie deplină, vă voi ruga pe toți să rămâneți ca să prânzim împreună.

— Prea sântite, văz că ești ostenit. Binevoește a 'mă da bine-cuvântarea și să trecem de aci.

Mitropolitul n'avu timpul d'a bine-cuvânta: d'abia răsuflesese puțin și îndărătnica sa de tuse îl apucă din nou, ca și când ar fi fost o îmboldire a Satanei. Această împregiurare opri în loc pe Mavrogheni tocmai când întindea mâna să ia santele moaște de la gâtul eminenței sale ca să le sărute.

Mai tot atunci un fel de murmură confusă se auzi despre fundul salei și o mișcare de neastâmpăr se produse în adunare. Unul sau doi dintre boeri tușiră spre a 'și drege versul, cei l'alți își strânsă binișele la piept și făcură câți-va pași în direcțiunea mitropolitului.

— Măria ta! cuteză în fine unul a zice, ne rugăm să fim ascultați.

Mavrogheni se opri de odată.

— Măria ta, continuă același, iartă cutezarea noastră. Te rugăm să te milostivești a lua în vedere că ceea ce ne ceri este peste puterile noastre să împlinim.

— Să vedem, zise Mavrogheni, rezemându-și brațele pe mânerul săbiei sale și privind cu liniște.

— Măria ta, reluă un al doilea cu mai

mult cumpăt, încurajat de linistea Despotului. Răsboiul în care ni se cere să intrăm este cu totul străin pentru noi. Nimeni din noi n'a fost în vre-o bătălie. În fața pericolului în care am pune tronul măriei tale și în vederea jertfelor fără folos ce am face cu viața atâtor creștini încredințați nouă, sîntem datori să lăsăm ori ce mândrie la o parte, și să spunem măriei tale chiar că nu suntem în stare să ne măsurăm cu puterile a două împărății.

— Să bine voești a lua aminte, zise cu gravitate un al treilea personaj, că nici însăși vrednicie obrazelor noastre nu îngăduie să încălicăm calul și să învîrtim sabia cum ar face un ostaș de rînd la dreapta noastră și în veșmintele ce purtăm, ar fi chiar un lucru de rîs. Măria ta ai destui neferiți și arnăuți viteji cărora le plătește visteria țerei, spre a ne cruța pe noi. La ce am mai ajuns în asemenea treaptă, dacă ni se cere astăzi un astfel de beilic?

— Dacă e așa, vă cer consiliu, zise Ma vrogheni concentrat și abia putîndu-se stăpîni: ce părere aveți?

Mitropolitul și câți-va din cei mai aproape boieri se priviră oblic.

(Va urma).

UNA-ALTA

Un poet făcea mereu reclamă prin gazete renumitului birt «*Rusescu*» din calea Plevnei.

Intr-o zi, birtașul, vrînd să i facă surpriză, îi oferi o fleică, pe care o înveli într-o gazetă în care erau publicate versuri de-ale poetului.

Acesta se indignă foc pentru această disconsiderație adusă operelor sale.

— Nu 'ncepe supărare, îi zise birtașul, d-ta faci reclamă fleicilor mele și eu fac stihurilor d-tale. O mână spală pe-alta și amîndouă obrazul!...

*

Jidaniî din Constantinopol se luară la ceartă cu turcii de-acolo, într-o discuțiune

asupra stăpînirii raiului. — Jidaniî susțineau că ei o să stea în raiu, iar turcii o să fie doar îngăduiți să locuiască în afară de porțile lui. Turcii pretindeau din protivă. Cearta asta ajunsese până la urechile Vizirului, care se grăbi să împace lucrurile.

— Așa este, zise el, am auzit și eu că jidaniî vor fi primiți în raiu, — și că noi o să stăm pe-afară. Dar fiind-că o să fie așa, de, suflute sîntem și noi; o să ne fie frig pe vreme de iarnă; de aceea, o să avem trebuință de case, or măcar de chioșcuri acoperite. — Să se supue deci toți jidaniî la biruri grele pe lumea asta, ca să avem și noi unde locui pe cea l'altă.

Și angarale multe se puseră pe capetele jidanilor, și, vai de ei și de ei, nu mai pomeniră de ocuparea raiului numai pe seama lor.

PREMIILE NOASTRE PE 1893

(Oferite abonaților „Revistei Literare“)

D-niî abonați cari, în timp de cel mult opt zile de la primirea acestui număr, ne vor trimite prin **mandat postal** sau **direct la administrație**, costul abonamentului pe un an **înainte** (20 lei) plus taxa transportului și al vămii precum se vede notat mai jos, vor primi **gratis** unul din următoarele premii:

Premiul No. 1

(Transport și vamă 1 leu și 75)

- 1 Port-moneu
- 1 Port-tigar
- 1 Carnet-trusă
- 1 Tabachera cu secret
- 1 Ghicitorul Minunat
- 1 Butoiașul Magic
- 1 Hartie Magică
- 1 Cerneală invizibilă
- 1 Volum „Decepții“
- 1 Barometru „Parisian“
- 1 Cutie cu 12 creioane colorate
- 1 Cutie cu compasuri

Premiul No. 2 (Bijuterii)

(Transport și vamă 2 lei)

- 1 Broșe de fantesie
- 1 Broșe argintată

- 1 Lanț de ceasornic
- 1 Ac de cravată
- 1 Pieptene de cap „Sapho“
- 1 Cruciuliță de gât.

Premiul No. 3

(Transport și vamă 2 lei și 50)

- 1 Joc de ruletă
- 1 Joc de loton
- 1 Joc de domino
- 1 Joc de nain-jaune
- 1 Joc de cuburi.

Premiul No. 4

(Transport și vamă 3 lei)

- 1 Aparat fotografic „Universal“

Cu toate accesoriile și instrucție. Reușită sigură.

Premiul No. 5

(Transport și vamă 3 lei și 50)

1 ceasornic de masă cu deșteptător „Baby“
Diametrul cadranelor 12 centimetre. Regularitate a garan-
tății. Aceste ceasornice se vând de ceasornica-
ră din capitală cu 15—16 lei anul.

Premiul No. 6

(Transport și vamă 5 lei)

12 cuțite pentru desert.

Cu mânerul încrustat în mozaic, iar lama suflată cu aur,
păstrate într-o cutie foarte elegantă, căptușită cu a-
tlaz. Aceste cuțite se vând la bijuterii cu preț
de cel puțin 24 lei duzina, fără cutie.

Stabilim o-dată pentru tot d'acum că d-nii
abonați care nu vor trimite abonamentul în
termenul de 8 zile,—cei din capitală direct
la administrație, iar cei din provincie prin
mandat poștal, vor pierde dreptul la pre-
miu, căci revista nu oferă premiile de cât
pentru abonamentele plătite cu punctualitate
și fără intermediul încasatorilor, cărora ad-
ministrația le plătește remize însemnate.

Or cine se va abona din nou la „Re-
vista Literară“, are drept la premiu ca
și vechii noștri abonați, pentru aceasta
e de-ajuns să ceară înscrierea pe o carte
postală, trimițând tot o-dată și costul
respectiv.

Administrația.

TABLA DE MATERII

— POESII —

	Pag.
Boteanu Col. G.	Necunoscut . . . 61
" " "	Căinele 117
" " "	Pustiul 167
" " "	Iuliei Hașdeu . . 365
" " "	Cântecul din urmă 453
Calognomu Eustr.	Porunca de sus. . 271
" "	Schimbă 281
" "	Stances 290
" "	Decorația 318
" "	Contrast. 365
" "	Ași vrea 478
" "	Ași vrea 478
Ciupagea Anna.	E liniște 232
Condeescu Elena.	Unui copilăș . . . 188
" "	Poet. 266
Dorna A. din.	E așa 281
Encescu Ioan.	Boala Țiganului. 318
" "	Ung. și nevastă-sa 332
Farcașanu Lt. V.	Om și mare . . . 459
" " "	E vis. 475
Focșăneanu Th. I.	Un primar model 100
Goliger Ludovic.	Don Ramiro . . . 275
" "	Admiratoarele . . 290
Herovanu E.	Epigramă 67
" "	Epigramă 318
" "	Impăcare. 318
Holban Gr.	Versuri. 152
Ionescu Elisabetha.	Sermană turturică 39
" "	Floarea 58
" "	Note de jale . . . 318
" "	Brat Voinicul . . 392
" "	Ancă un an . . . 477
Lazu Gr. N.	Nu da iama. . . . 232
" " "	Frumosul 266
Macedonski Al. A.	Orchestrați . . . 49
Millan Adrian.	Doină 36
" "	Dor de țară. . . . 127
" "	Bărb. la călugărie 372
" "	Prasnicul Țigan. 408
" "	Țig. la Iarmaroc 448
" "	Azima Țiganul. 461
" "	Cioban. la biser. 974

Moscu Sc. C.	Epitalam	47	Theodorian Caton.	Farmec	44
Niger R. N.	Sfârșit de iarnă. 128		" "	Ochi	47
" " "	A fi sau a nu fi 129		" "	Colori	57
" " "	Ochi amăgitori. 168		" "	Mister	70
" " "	Drum de gând. 188		" "	Tablou	121
" " "	Faurar și Marte 219		" "	Poet	170
" " "	Pe Mormânt . . 220		" "	Doliu	220
" " "	Indoială	231	Tudor C. I.	Sabia de lemn. 350	
" " "	Invocare	233	Țincu Nicolae.	Beruria	214
" " "	Uitare.	262			
" " "	40 de mucenici. 281		Nuvele, Fantesii, Legende		
" " "	La Câmp	289	Povești, etc.		
" " "	Scenă intimă . . 378		Boteanu Col. G.	Dialog Social. .	33
" " "	Amor. și Poesia 380		Demetrescu Elena.	Soacra Dracului 148	
" " "	Luceafărului . . 408		" "	Istoria lui Alibei 363	
" " "	Ceruri dragi . . 425		Demetrescu Mihail.	D nița Sultana . 337	
" " "	Se va danța . . 429		Dorna A. din.	Zădărniciu. . . .	219
" " "	Bilet de invitare 442		Leoni Oscar.	Spânzuratul . .	389
Preotul Floru G.	Scrisoare	220	Nocturna.	Drama spălător. 260	
Săvescu Iuliu.	Banul	141	" "	Căinele Orbului 311	
Sărățeanu Ioan.	Iubire	164	" "	Desiluzie	397
" "	Minte	191	" "	Trandafirul . . .	405
" "	Crimă	231	" "	Sfinxul	443
" "	Sfânta mea. . . .	246	Nistor Ioan	Patru Popi . . .	474
" "	Soldatul	280	Sp. E.	Rubens la Velas. 333	
" "	Fericirea	290	Stăncescu Dum.	Țiganul și luna 24	
" "	Fericirea	408	" "	Epur. fără sare 116	
" "	Miros de bragă 427		" "	Sf. Arch. și lem. 195	
Sion G.	Junele și timpul 324		" "	Țigan. la drum 233	
" "	Fabule	375	Stoeneșcu Th. M.	Bătrânii	72
Stoeneșcu Th. M.	Patriotismul . .	64	" "	Procurorul . . .	200
" "	Umbrele	64	" "	Una pentru alta 225	
" "	Sărmană țară . .	64	" "	La băi	369
" "	Erotice . 116,—192		Theodorian Caton.	Artur	139
" "	Patriotismul . .	127	Țincu Nicolae.	Resbunarea Liei 423	
" "	Capete și pălării 139		Urechia V. A.	Vaca babei Flor. 241	
" "	Oamenii	148	" "	Mâna de boer . 321	
" "	Vecinii	148	" "	Gardu Târgului 468	
" "	Orbi	233	Zetta.	Istoriecare per-	
" "	Frică de om. . .	287	" "	sane 12, 57, 79	
" "	Iubire	289	" "	O hoțoaică. . .	322.
" "	Din Cuib	290			
" "	Despre femei . .	362	Studii, Critici, etc.		
" "	Versuri	425	Boteanu Col. G.	Despre Fericire 243	
" "	Remușcare . . .	444	Goșanec Iuliu.	Câte-va Cuvinte 75	
" "	Vulturul	448	" "	Pict. Eng. 158—188	
" "	Așteptare	487	Moscu Sc. C.	Promisiunile . .	26
			Pavelescu D.	Frumos. în civ. 168	
			Simionescu Fl.	Despre Melanco-	
			" "	lie 13, 27, 44, 62	
			" "	Chestii de antrop. 76	
			" "	Despre Neurastenii 487	

Stăncescu Dum.	Cazier. Jud. 93—111
Tăușanu Gr. A.	Istoria e azi și- înța ?— 282—295
Tall.	Criticul Pătrașcu 426

Cronici

Frunzescu Emil.	Ardeji batistele . 71
" "	Rochile cu trenă 227
Holban Gr.	Gr. Manolescu . 347
Sor A. C.	Din viața de Buc. 433 465.
Zetta.	Curierul săptăm. 449 849.

Teatru

Deparașeanu Al.	Don Gulică, 177, 198 215, 234, 252, 266 300, 314, 330, 343 369, 381, 411. —
Stoenescu Th. M.	Mobile de ocazie. 305
" " "	Zaira 401, 417 436, 453, 469
Tall.	Prins. 359
Țincu Nisoliae.	Două nume I, 21, 39
" " "	Iuda 103, 118
" " "	Sacrificiul 165
" " "	Sinuciderea . . . 193

Romane

Lazărescu (L.)	Stroie Corbeanul. 209
Macedonski Al.	Talassa. 81

Călătorii, Scrisori

Boteanu Col. G.	Scrisoarea 5-a . 24
" " "	" 6-a . 145
" " "	" 7-a . 249
" " "	" L. D. 277
" " "	" 8-a . 440
" " "	" 9-a . 459
" " "	" 10-a . 485

Memorii

Sion G.	Emanciparea Ți- ganilor 7, 17, 37, 53 65, 87, 97, 113, 137 153, 161
" "	Pe bărağan . . . 385

Schițe biografice

***	Charl. Baudelaire 47
Focșăneanu Th. I.	Lazărescu. Laer- tiu 59, 67, 90, 109 122, 141, 155, 171 182.

Una-Alta, Vorbe, Cugetări Bibliografii, Diverse

Zetta	Una-Alta. In toate numerile
Lolf	Cugetări 128
Roco D.	" 152, 168, 246
Valentineanu I. G.	" 249, 311, 341 365
***	Vorbe . . . 319, 479
***	Proverbe rusești. 429
Rex.	Bibliografii 32, 48, 95, 192, 240, 272, 373, 399, 431, 464
Boteanu Col. G.	Poesii Stoenescu. 101
***	Monum. Național. 172
***	Serbările Presei. 240 256, 258
***	Cestionarul Rev. Literare . . 257, 310

Necrologuri

Redacția	Gr. Manolescu. . 329
"	St. Iulian 349
"	G. Sion 376

Ilustrațiuni

Charles Baudelaire	41
G. Sion.	377

AVIS

Din cauza tablei de materii pentru
finalul anului, lipsindu-ne spațiul, în
numărul viitor vor fi publicate la si-
gur toți acei d-ni care până la acea
dată nu și vor achita abonamentele
datorite.

Administrația.